

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Szőchenyi-utca 34-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:

BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Érvek helyett ürügyek.

— Négy cikk. —

III.

Nem kell hosszasan bizonyitanom, hogy az osztrák kereskedelem sorvasztólag hat a magyarra, mert hiszen a bécsiek most is csak úgy küldik a családok nyakára árumintáikat, mint ez előtt s az innen rendelt öt kilos postacsomagok száma egyáltalán nem csökken. A vevő közönség *kész pénzével* Bécsből rendeli az árut, ha pedig pénze nincs, nagylelkűen *kontózik* a magyar kereskedőnél is. Nyomorult hitelviszonyaink és az állandó kontóvásár miatt, a honi kereskedők nagy része alig versenyezhet a rendezett anyagi viszonyok közt élő, készpénzen vásárló osztrák kereskedővel. Nem csoda tehát, ha a magyar forgalom tekintélyes részét az osztrák kereskedelem bonyolítja le, ha itt helyben sikeresen veszi fel a mienkkel a versenyt. Ha mi kontózzunk a kereskedőtől, a kereskedő is kénytelen hitelre vásárolni a gyárosnál, már pedig a gyáros tudvalevőleg más árakat szab a készpénzzel és ismét mást a hitelbe vásárló kereskedők részére. E miatt a mi kereskedőnk az árakban nem versenyezhet az osztrákkal.

Az önálló vámterület egy csapásra véget vetne annak a visszás állapotnak, hogy az osztrák kereskedelem a magyar rovására a hazában tért foglaljon. Az öt kilos postai csomagok máról holnapra eltűnnének. Miként tudjuk az elvámolással járó postai késedelem s maga az elvámolási eljárás, melyet az ahhoz nem értő vásárló kénytelen volna a szálitóra bizni, annyira megnehezítené a közvetlen Ausztriából való vásárlást, hogy kereskedők kivételével mindenki felhagyna vele. Mai napság az osztrákok kikötik a magyar kereskedőktől, hogy az esetleg peres eljárást osztrák bíróság előtt tehessék folyamatba. E miatt a mieink óriási zaklatásnak s gyak-

ran zsarolásnak is vannak kitéve. Önálló vámterület esetén mi beszélénk lóhátról az osztrákkal.

A hova-tovább mind nyomasztóbb kereskedelmi viszonyok előbb-utóbb az önálló vámterület hiveivé teszik a magyar kereskedőket. Csak az agráriusok nem akarnak kijózanodni a gazdasági közönség egyedül üdvözítő voltából. Hálából rettenetesen szereti is őket az osztrák. Lisztjüket a vasuti raktárakban megadóztatja; borukra ezer okot talál ki a vegyelmezés, melynél fogva osztrák fogyasztásra nem való; hizott szarvasmarháink, sertésünk bebocsátását állategészségügyi okokból akarják megtagadni. Méltó tehát, hogy ezt a *becsületes (!)* gazdasági szövetséget erőnek erejével is fenntartsuk.

Ha az agrárius urak nemcsak Ausztriával, de kivétel nélkül minden külföldi országgal követelnék a szabad kereskedelmet, ezt valahogy megértenők. Ekkor ugyanis a vámmentesen bebocsátott ipari termékek versenyt csinálnának a mi piacunkon az osztrák gyártmányok, következőleg olcsóbban kapnánk azokat; viszont a külföld is vámmentesen bocsátaná be a buzánkat, következőleg jobban értékesíthetnők azt a világversenyben, mint most, mikor a magas kiviteli vámok miatt kizárólag az osztrák piac kegyetlen kegyelmére vagyunk utalva. Amde a világkereskedelmre utalt szabad vámhatár sem mentene meg bennünket a gazdasági elsorvadástól. Mert a gazdasági egészségnek első és elengedhetetlen feltétele a gazdasági egyensúly. Olyan ország, mely az ipari behozatalára állandóan ráfizet, mely iparcikkéért jóval többet ad a külföldnek, mint a mennyit nyersterméneinek fölöslegéből a külföldről bevesz, a legjobb uton van az anyagi elzúllás felé; azt pedig még a közös vámterület barátai sem tagadhatják, hogy mi állandó gazdasági deficittel dolgozunk és ennek fedezésére ingatlanainkra adósságot csinálunk.

Abban se bizakodjék senki, hogy a közös vámterületen az ipari, és az agrár vámok együttes felemelésével képesek leszünk helyrehozni felbillent gazdasági egyensúlyunkat. Mert az ipari vámemelések, miként azt Enyedi Lukács kimutatta, úgy aránylanak a nyerstermények vámemeléséhez, mint 8 a 2-höz. Köszönöm az olyan nyereséget, hol 2 forintot kapok és 8 forintot adok ki! Mondjunk nagy számot, van 18 millió m.-mázsa buza-fölöslegünk s ha métermázsként 2 forintra emelkedik az ára, kapunk az eddigi 10 forintos ár 180 milliója helyett 216 millió forintot, tehát 36 millióval többet, mint eddig. Amde egymagából Ausztriából 500 millió a behozatalunk. Ennek 8% emelkedése 40 milliónak felel meg, tehát évi 4 millió a nemzeti veszteségünk lesz az új fel-emelt vámtarifa mellett, csupán az osztrák forgalomban.

Azt se feledjük, hogy Ausztria újabb időben rendkívül nagy erőfeszítést tesz mezőgazdaságának fejlesztésére s a mennyire emelkedik ott a termelés, annyival rosszabbodik számunkra az osztrák piac.

Gazdasági egyensúly a nemzeti fogyasztás és nemzeti termelés egyensúlya, avagy tulsúlya nélkül el sem képzelhető.

Iparteremtés nélkül, mondjon bárki bármit, ezt a nagy célt meg nem közelíthetjük. Ha másképp nem lehet, még állami gyárak felállításával is meg kell azt teremtenünk.

Mert nem neveltség-e, hogy hazánk évenként 90 ezer munkáskezet ad Amerikának és mi a fölött jajgatunk, hogy ki eszi meg a buzánkat, hol találunk piacot annak *külföldön*? Kössük hozzá a kivándorló tömegeket munkával a haza földjéhez s rögtön lesz *belső, állandó és biztos fogyasztója* buzánknak, nyers terményeinknek. Nem kell örökösen a fölött aggódnunk, hogy mi lesz a buzánkkal?

Azt se feledjük, hogy a belső piac

ROSENBERG GYULA

szőnyegek, függönyök, takarók és pokróczok nagy áruháza
a volt Makra-féle helyiségben (Debreczeny ház)

Máhr Károly urral szemben.

Gyapjú, csipke és tűll **függönyök**. Futó- és szalon-**szőnyegek** minden minőségben. **Paplanok** és **matracok** lószőr és afrique(tengeri fű).

A legolcsóbb szabott árak minden darabon feltüntetve.

elsőrangú női divat-áruháza
a színház-épületben.

Szíves értésére adom a tisztelt hölgyközönségnek, hogy a **téli idényre** valódi **szövet- és selyem újdonságaim** teljes angol és francia beérkezett. Mintákkal vidéke készséggel szolgálók és minden rendelést **hérmentesen** küldök. — teljes választóka

Szigoruan szabott árak! Készízetésnél 5 százalék engedménnyel.

sokkal értékesebb, mint a külső, mert a kivitt áru vasúti díja mindig a nyers-termelőt terheli.

Az adómentességgel és prémiumokkal való ipartermelés hasztalan erőlködésnél nem egyéb. A fejlett osztrák ipar a mi kezdő iparunkat vagy megöli a kartelekkel, vagy kényszeríti, hogy nevétségesen kevés osztalékkal beérve, ez is belépjen a minket fosztogató osztrák kartelek bandájába.

Ma már mindenki tudja, hogy az a nemzet legboldogabb és legvagyonosabb, melynek tagjai legváltozatosabb termelő foglalkozást üznek. Nekünk is tehát az egyoldalú nyerstermelésről át kell térnünk a változatos, állandó keresetre képesítő ipari termelésre.

Ezredes tölgy alá esett makkban minden képesség meglehet arra, hogy az anyatölgyhöz hasonló, erőteljes fává növekedjék, de csak akkor, ha az anyafa be nem árnyékolja, gyökerével előle a talaj tápláló nedveit el nem szívja.

A közös vámterület az ezredes tölgy, a magyar ipar életképes csira alatta, melyet megfojt árnyékával, gyökereivel. Le kell vágni a fejlődését gátló tölgyet, lehetővé kell tenni a magyar ipar kifejlődését a közös vámterületnek lemondásával.

Ne ijedjünk meg attól a nagy mondástól, hogy gazdasági különválás esetén nyers terményeinkre vevőt nem találunk, hogy elpusztulunk az önállóságtól. A phraxis még nem igazság s rémektől csak éretlen gyermekek ijednek meg, de nem az élni akaró nemzetek.

Azt mondják az agráriusok, hogy nem szabad tönkretenni a létezőt azért az iparért, mi még a jövő zenéje. Meggondolták-e azonban ők, hogy a hovatovább mindjobban növekedő kulturális és állami terhek miatt máris roskadoznak s ha ezek elbírálására az iparban új segítő társat nem kapnak, biz-

tosan tönkremennek? A nagybirtokosokat nem féltjük, de igen a népet és a középosztályt, mely tulságosan eladósodott. Minden átmenet rázkódással jár, nehézségek lesznek tehát a közgazdasági szétválás első éveiben, ezt tagadni nem akarjuk. De mire való a nemzeti erő, ha nem az akadályok legyőzésére, hogy tovább haladhassunk az önállóság, a szebb jövő felé? Ha tenni kell, teszünk, ha áldozni kell, áldozunk, de lealázó sorsunk mély nyomorába bele nem nyugszunk soha. Mikor Kossuth a 200 ezer honvédet kérte, Nyári Pál szavára egyszerre dörgötte el az országház, hogy „megadjuk!” Élet-halál harcra hív bennünket most is a haza. Nem hiszem, hogy a mostani nemzedék szíve fel ne dobogjon arra a gondolatra, hogy az önálló vámterület kivívásával mi rakjuk le hazánk függetlenségének, szebb jövőjének az alapját. Az önálló vámterület feladásával avagy kivívásával végkép eldőlt hazánk sorsa. „Anglia elvárja, hogy mindenki teljesíti kötelességét.” Így szolt Nelson döntő ütközet előtt katonáihoz. Döntő küzdelem előtt állunk mi is a haza szívére és szívére.

(Vége köv.)

Gyermek-halandóság.

Megdöbben, a ki elolvassa a magyarországi gyermekhalandóságra vonatkozó adatokat.

Ezek az unalmas és száraz számok vádat emelnek mindazon tényezők ellen, a melyeknek kötelességükben állana a közegészségügyi viszonyok javításán munkálkodni. Nem is szükséges, hogy az összes adatokat ismerjük. Elég annyit mondanunk, hogy a múlt évben az összes halálozások 50 százaléka öt éven aluli gyermekekre esett,

Hát nem égbekiáltó bűn, hogy minden lehető meg nem cselekszünk ezen

óriási gyermekhalandóság korlátozására? A nagy Széchenyi István gróf mondta s azóta szálló igévé vált, hogy olyan kevesen vagyunk magyarok, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni.

És mégis türjük, hogy évről-évre százezrével pusztulnak el a gyermekek. Ez a közöny több az öngyilkosságnál, mert maga a gyilkosság förtelmes bűne.

Mindezen ázsiai állapotoknak közegészségügyünk teljes rendezetlensége az oka. Van híres, minden tekintetben felszerelt orvosi egyetemünk Budapesten. — Jeleskedik a kolozsvári is. Van közegészségügyi tanácsunk és orvosi tanácsunk a belügyminiszterium s az igazságszolgáltatás segélyére rendelve. Vannak országos, törvényhatósági, községi, társulati és magánkórházaink. Vannak tudós orvosaink — és mégis nemzedékek halnak el öt éven aluli korukban.

Még kitűnő közegészségügyi törvényünk is van, azonban ennek az a baja, mint minden jó törvénynek — ha igen kevés van is, — hogy soha sem volt egész terjedelmében végrehajtva. Városokban még csak van némi javulás, de a falvakban egyenesen botrányosnak mondható a közegészségügy elhanyagolása.

Egyik oka a nagy gyermekhalandóságnak, hogy a vidéken nincs elegendő orvos. Szegény községek még együtt is alig képesek egy körorvosi állást fentartani. Ha pedig mégis akad körorvosuk, ennek óriási a kerülete. Nagy ritkán van kéznél az orvos is, gyógyszerész is. És ha kéznél van is, a szegény emberre nézve nagyon drága az igénybevétele. Első kötelessége lenne tehát arról gondoskodni az államnak, hogy az egész ország el legyen látva elegendő számú orvosokkal és gyógyszerkészlettel. Ahol ezeknek fentartására a község, vagy a szomszédos községek képtelenek

TÁRCZA.

Az íróféle emberekről.

Egy igen szellemes asszony tollából csodálatosan érdekes levél került egy francia lap szerkesztőségének íróasztalára.

Egész terjedelemben közölte velem tehát, mert — renkívül élesen, sok humorral, sóval-borssal, de nem kevesebb rokonszenvvel mint csipkedéssel, jellemzi, hogy minő eredetiek az íróemberek szerelmükben és menyinyire kedélyes papucshősök házi boldogságukban.

A francia lap bevezetésképp hozzá teszi, hogy senkit sem lepett meg és gyönyörködtetett annyira e levél, mint magát az író, kihez a szellemes asszony intézte; senki sem olvasta olyan élvezettel, mint a költő, ki a lélekbuvár finom rajzvonásaival írott sorokban a szikrazó szellem mellett, megérté a kedélyes vonatkozásokat is, melyekben annyi a discretió, mint a mennyi a rokonszenv.

Ámde álljon itt maga a levél:

Kedves barátom! kedves nagy emberem! Ime egy hete múlt már, hogy elhagyott. Ezt a hetet én csupán önre való gondolással

töltöttem el, csupán azzal, hogy általában, miként kellene minden asszonynak szeretni, a ki egy költőt, egy író, egy hírneves férfit kívánna szerelmével boldogítani. Gondolataimat e tárgyról íme papírra teszem, úgy a mint azok szivemből fakadtak, tollamra jöttek.

E'őször is ahhoz, hogy egy költőt szeressünk, nem szabad igen fiataloknak lennünk. Nem értem én azért, hogy matrónák legyünk, de mindenestre oly korban, hogy egy kicsit a mama helyét is pótolhassuk, mert maguk, édes, hóbortos kedves poéták örökké gyermekek maradnak bizonyos tekintetben; idegesek, érzékenyek; gyakortiatlanok minden világi dolgokban s a gondosság tán még jobban rájuk fér, mint az igazi apró babákra.

Igen, maguk örökre gyermekek maradnak; önző, haládatlan, követelő gyermekek, a kiket szeretve, dicsőségünkben sütkérezünk ugyan, de önöknek sokkal több jót teszünk a szerelemmel, mint önmaguknak.

Önök többnyire ellenállhatatlanok, mert híruk megelőzi személyes ösmeretségünket; a nők szeretik önöket, verseikben, tárczaikban, regényeikben s az a sajátos, ideális, dicsfény, mely önöket körülveszi, vonzza a nőket, mint a láng a pillangót.

És mégis — és ez paradoxon, hogy soha se önök, mindig a nő közeledik önökhöz. Nem akarom ezt féltékenységnek mondani, ah! uraim, nem egyiptomi Józsefek önök — de hiúságuk megvárja, hogy az asszony udvaroljon önöknek s könnyebben nyerik meg a szíveket, mint egykor Napoleon Auszterlitot. Önöket igazán nehéz, sokszor, többnyire külső bajaktól elragadva, megmámorosodnak, irnak egypár lángoló szerelmi dalt és aztán — a versen meg sem szárad még jóformán a tinta, mikor az önök képzelt szerelmének lángja kihűlt és nekünk nem marad semmi, csupán az elhangzott dalok kísértő melodiája, szellemük egy-egy darabjának az emléken hagyott fotográfiája.

Ha egy asszony költőt, író szeret, kell, hogy ne ostromoltassa magát soká; ez önöket kifárasztja, untatja, idegessé teszi s ilyenkor — rossz műveket teremtenek.

Ezt pedig nem szabad lelkükre venni, mert az önök munkája szent, mert önök maguk nem a szerelmes asszony, de az egész művelt közönség tulajdonát képezik.

Elképzelhetetlenül kibírják a kényeztetést s minden asszony a legjobban tenné, ha örökösen rázna önök előtt a tömjénes kápolnát s ne látna, ne hallana soha más férfuról.

volnának, ott az államnak kell a hiányzót kipótolni, sőt ha kell, teljesen az államnak kell orvosról és gyógyszerekről gondoskodni.

Ha az állam törvénnyel kötelezi a szülőket arra, hogy öt éven alóli gyermekeiket okvetetlenül gyógykezeltessek: akkor kötelessége az államnak erre megadni a lehetőséget is. Sőt tekintettel az óriási gyermekhalandóságra, attól sem riadnánk vissza, hogy az öt éven alóli gyermekek orvoslási díját s a gyógyszerek költségeit az állam viselje.

Csakis azzal, hogy az orvosoltatás sem nagyobb idővesztésbe, sem költségbe nem kerül a szülőknek, lehetne a szegény népet hozzászoktatni az orvos és gyógyszerek igénybevételéhez, s elszoktatni a közönytől és kuruzslástól. Ezt a célt büntetésekkel nem lehet elérni.

Mert sok babonát, előítéletet kell kirtani — fájdalom — a szegény emberek gondolkodásából. Ott van mindjárt a sok vidéken divó *egy-vagy két-gyermekrendszer*. A szülői vagyon megosztásának alapja. Ma már azután az ily vidékeken az anyára valóságos szégyen, ha több gyermeke van. Igyekszik is azt minden áron meggátolni bűnös uton, pedig sokszor önmagát is megöli, vagy legalább is egészségét rontja meg.

Sok helyen az a fölfogás, hogy boldogság az, ha a gyermek meghal, legalább nem kinlódik az étellel. Másutt akármi baja van is a gyermeknek, reáfogják, hogy fogzása van, a min az orvos se segíthet: így pusztul el temérdek gyermek. Az is megrögzött szokás, hogy a gyermeket valami szerrel (pl. mákkal) elaltatják, hogy sirásával ne okozzon zavart. Töméntelen gyermek pusztul el baleset folytán, a mely akkor éri őket, midőn szegény szülők dologra menve, kénytelenek magukra hagyni örizetlenül.

Elkezdve versétől, regényétől egészen nyakendője csokráig önökön találjon mindent s a legjobbnak; dicsérje a vers magasztos szárnyalását és a kabát kifogástalan szabását, sőt még keresztnevüknel szebbet, lágyabban, édesebben hangzót s se az ó kalendáriumban, az egydéli módszer egy költőt, egy író t lebilincselni, ha az asszonv odaadó és szerelmében tökéletesen elmerül.

Azonkívül föltétlenül szükséges, hogy egy kissé kompromittáljuk magunkat, azaz: az önök hiuságának nagyban hizeleg, ha a világ foglalkozik velünk, beszél összekötésünkről, szerelmünkről.

Az sem utolsó, hogy önök kedves nagy gyermekek, többnyire sokkal hiubbak személyes előnyeikre, mint sokszor valóban óriási szellemükre, amit kortársaik külömben ritkán is értenek meg, még ritkábban méltányolnak. És ezzel is számolni kell az önök által kitüntített nőnek s jobban legyezgetni apró hiuságaikat, mint a nagyokat.

Szeretik azt is, ha szellemesek vagyunk, noha a tanulságos, eszes, tudákos nőket kerüljük. Mindig készen kell lennünk csevegni, ha önöknek úgy tetszik s lapokban, könyvekben megjelent munkáit szorgalmasan elolvasni s rá másokat is figyelmissé tenni.

De ki győzné elősorolni mindazon okokat, a melyek következménye az, hogy Magyarország évenként irtózatlan jutalékot ad az ártatlan angyalok égi seregéhez? A tanulság pedig ebből az, hogy törvényhozásnak, kormányának, törvényhatóságoknak, községeknek, testületeknek és magánosoknak, szóval az állam minden közegének és az egész társadalomnak minden lehető el kell követni, hogy azt a teméntelen szegény magyar gyermeket a hazának megmentsük.

Mert halálra van ítélve az a nemzet, a mely a jövő nemzedékről nem gondoskodik!

A Miskolczi Napló „kultur-csatája.”

„Az elvesztett kultur-csata,” című cik kemre másforma választ, mint a minőt irt nem is vártam — Kovács Józseftől. Cikkének nagy részét a személyem és kifejezésem bírálata képezi. Mivel ez a modor neki — ugylátszik — föltöttebb tetszik, tehát legyen az ő gusztusa szerint. Én csak a való, száraz tényeket állítom össze: ebből megérti az igazságot úgy a nagy közönség, valamint talán — Kovács József is.

Két helybeli lapban egy polemia folyik. Ebbe a polemiába senki más nem avatkozott bele, senki más nem foglalt állást egyik vagy másik fél mellett, csak — Kovács József. Kovács József, a ki a kultur egylet irodalmi szakosztályának a tagja, állást foglalt az irodalmi szakosztály elnöke ellen.

Én azt irtam e lapok szombati számában, hogy miért nem kritizálja meg Kovács József a kultur-egylet zenei szakosztályának elnökét is, a ki még egy lépést sem tett szakosztálya működésbe hozására. Kovács József erre azzal válaszol, hogy „a zenei szakosztályról még nem irtuuk, mert még nem került rá a sor. De meg olyanról a mi nincs — nem is lehet írni.”

Én úgy tudom, hogy a kultur-egylet már

Türni a közéletből hozott kedvetlenségüket, szidni azokat, a kiket szidnak, ellenben becézni, édig emelni, kedvencz barátaikat, — talán barátnőiket is; de annyira már a legönmegtagadóbb nő sem viszi.

Apró csapodárságaikat türni azonban kötelességünknek teszük s jaj annak az asszonynak, a ki haragot merne ilyen kirugasokért tertani, mert rögtön készek a mentséggel, hogy a költőt, író t nem szabad a többi sablon emberek közé sorozni, És valóban nem is! Ugy kell önöket venni, mint csodás álmokból, fantaszmagoriákból összenőtt lényeket.

A legokosabb, a mit asszony tehet, ha költőbe, íróba szerelmes, menjen hozzá férjhez, kösse örökre magához s türje apró bogarait, alapítson neki bo'dog, nyugodt ott-hont, mert csak a nyugalomban, boldogságban fejlődhet ki igazazán a legszebb tehetség is és akkor azok a hóbortos, bolondos, de jószívű, nemeslelkű nagy gyerekek há-lásak is lesznek és a házi tüzhely melegderűjénél sütkérezve, legfőljebb a papiron fogaak még a Don Juani hőstetteket elkövetni.

Kedves barátom, drága nagy férfit, ha minden elmúlt is, mondja meg, nem ismerem én jól a maguk táborát? *Adrienne.*

megalapításakor három szakosztályra osztott, u. m. irodalmi, zenei és muzeum szakosztályokra. Az irodalmi szakosztály, melynek elnöke ujabban Porcs János ur és a muzeum-szakosztály, melynek elnöke eleitől fogva Petró József ügyvéd ur, működött és működik. Ellenben a zenei szakosztály, a melynek elnöke dr. Genosi Samu ügyvéd ur, „voltaképen meg se alakult még hivatalosan” (Kovács József szavai.) Én ezt irtam Kovács Józsefnek: „ugyan próbálja csak meg föltöbreszteni lethargikus nyugalmából . . . próbálja meg már egyszer öt (az elnököt is) megbírálalni.” Tehát azt tanácslom neki, hogy „ébreszse föl”, „bírálja meg” a nevezett elnök urat, de nem azt, hogy „kit, hol és mikor üssön.” (!) Én nem hiszem olyan kegyetlennek Kovács Józsefet, hogy ő képes volna a nevezett elnök urat bárhol és bármikor is ütni!

Kovács József február 9-én ezt irta: „A kultur-egylet egyik vezetője erre nagy garral ront neki néhány helybeli ujságnak.” (NB. jelenleg csak egy ujságnak, mert a másik időközben megszűnt.) Joga van hozzá és bizonynyal oka is lehet reá.” stb.

Ugyancsak Kovács József február 13 án meg már így ir: „(nekem) nem tetszik a vezetés, a szellem, az irány, a mi kultur-egyletünkben . . . Nem az én izlésem az egész, de segíteni nem tudok másként, mint az elfogulatlan és tárgyilagos bírálattal.”

Nos hát az „elfogulatlan” és „tárgyilagos” bírálat ime önmagát czáfoja meg. Ugyanis mikor a zenei szakosztályról és annak elnökéről van szó, akkor Kovács József persze „személyekre nem utazik”, „nála a személy mellékes.” Valóban ezek a tények beszélnek! („Fata loquuntur.”)

Elősorolja továbbá Kovács József négy vagy öt évre visszanyuló munkálkodásait. Engem azonban sehol sem látott, még a közgyűléseken sem. Pedig én a közgyűléseken ott voltam, habár nem látott is Kovács József, a ki az elnöki emelvény közelében szónokolt. A felolvasó asztalnál, igaz, nem láthatott. De akkor ugyanolyan joggal én is szemére vethetném Kovács Józsefnek, hogy én sem láttam ő t soha a muzeum-szakosztály ülésén.

Nagyon természetesen! Mert az irodalmi szakosztály felolvasásokat, a muzeum-szakosztály pedig muzeumot, gyűjteményeket rendezett és rendez. És talán a muzeum gyűjteményei is eléggé „hiteles tények!”

Én nem fogom Kovács Józsefet ilyen „hiteles tények” elősorolásával meglepni. Minek? En valódi értelmében veszem az általa idézet latin közmondást: *Fata loquuntur*; et mea culpa, etsi nequerent aut noluerint loqui!

A Kovács József cikkének hangjára sem lesz sok szavam. Azt mondja a francia közmondás: „*Le stil c'est l'homme*. A görögök *sztylosz*-a pedig éppen olyan hegyes íróeszköz volt, mint a modern acél-toll: egyiket sem eszélyes dolog nagyon sebtiben forgatni, hogy meg ne sértse vele az ember — önmagát. Ime:

A „ráfogás” szó az én cikkemben nem fordult elő; tehát Kovács Józsefnek erre vonatkozó szellemeskedése a — ráfogás.

Én azt irtam, hogy ha igazságos akar lenni, a kultur-egylet zenei szakosztályát is bírálja meg. Hogy tehát én Kovács Jó-

zseftől a bírálathoz való jogát és „hivatását“ el akartam volna vitatni, az is — *ráfogás*.

Ha Kovács József azt írja, miszerint én azt hiszem, hogy neki nincs helye a választmányban: akkor, minthogy erről az én cikkemben egy szó sincs, s minthogy Kovács József nem is tudhatja azt, hogy én mit hiszek, ez is csak — *ráfogás*.

Azt is írja Kovács József, hogy én ne tanácsoljam neki, hogy „*kit, hol és mikor üssön*.“ Minthogy az „*üssön*“ szó cikkemben nem fordul elő, tehát ez is — *ráfogás*.

Végül még azt a tanácsot is adja Kovács József, hogy „*az illendőséget ne bántuk stb.*“ — Nos, jó! Hát én nem bántom az illendőséget! Hanem *illendően* bucsut veszek Kovács József kultur-csatárunktól, a ki megenged nekem, hogy üres szölamok és személyeskedések elhagyásával *illendően* befejezzem a polemiát.

Kiss Lajos.

UJDONSÁGOK.

— **Soltész Nagy Béla temetése.** *Soltész* Nagy Béla hidegült tetemeit csütörtökön délután 3 órakor helyezték örök nyugalomra. A temetésen a szakadó eső dacára óriási néptömeg jelent meg. Városunk intelligens közönsége s a vidékről is nagyon számosan jelentek meg, hogy a korán elhunyt, nagyreményű ifju ravatalánál részvétüknek s a veszteség fájdalmának kifejezést adjanak. A temetési szertartást Nagy Ignác ev. ref. lelkész végezte, a ki könnyekig megható gyászbeszédet és imát mondott a koporsó fölött. Ezután a polgári dalosegylet énekelt gyászdalokat, melynek elhangzása után a koszorúkkal borított koporsót a halottas kocsihoz helyezték. Fájdalmas érzést keltett a gyászolók körében az, hogy nem láthatta az édes apát egyetlen gyermekének koporsója mellett; őt ugyan a betegség ágyhoz szegte Abbáziában, ő csak onnan a távolból sohajt utolsó isten hozádot szeretett fiának hamvaira! Áldás és béke lengjen porai fölött!

— **Tea-estély.** A miskolci ág. hitv. ev. nőegylet tea-estélyét márczius hó 8 án fogja a „*Korona*“ szálloda dísztermében megtartani. Régóta ismerjük már a nőegylet ezen jóhírű multságait, melyeken városunk intelligens közönsége oly jól szokta magát érezni. Az estély rendezése dr. *Markó* Lászlóné elnökkel az élén, mindent elkövetnek, hogy a kedélyes estély mindenkinél kedves emlékü legyen. A meghívók mielőbb szétküldetnek.

— **A pénzügyigazgatóság köréből.** *Schmitt* József végzett joghallgató, a miskolci pénzügyigazgatósághoz fogalmazó gyakornokká neveztetett ki.

— **Eljegyzés.** *Czövek* Károly máv. hivatalnok, a Borsodmegyei Lapok segédszerkesztője eljegyezte *Thuróczy* Anna kisasszonyt, *Thuróczy* Ferencz m. kir. adótárnok kedves leányát.

— **Halálozás.** Részvéttel értesülünk, hogy *Steinfeld* László városi fogyasztási adópénztárnok tegnapelőtt éjjel hosszas szenvedés után meghalt. Az elhunyt sok éven át szolgálta a várost, melynek egyik buzgó tisztviselője volt. A család a következő gyászjelentést adta ki: Özv. *Steinfeld* Lászlóné szül. *Wilhelm* Anna a saját, valamint a kiskoru gyermekei *Ella*, *Gyula*, *Lili*, *Irén* és az összes rokonság nevében szomorodott szívvel jelenti, hogy feledhetetlen férje, illetőleg apa, vő, testvér és sógor *Steinfeld* László Miskolcz városi fogyasztási adópénztárnok életének 51., boldog házasságának 11-ik évében e hó 13 án éjjel 12 órakor hosszas

szenvedés után jobblétre szenderült. A drága halott földi maradványai e hó 16-án délelőtt 10 órakor fognak Győri-kapu 15. sz. gyászházából az izr. sírkertben örök nyugalomra tételni. Miskolcz, 1902. február 15. Áldás és béke lengjen a drága hamvak fölött! Özv. *Steinfeld* Sámuelné anyja. *Wilhelm* Ignác és neje apósa és anyósa. *Beimel* Samuné szül. *Steinfeld* Hermin, *Steinfeld* Zsigmond, *Weinmann* Ignáczné szül. *Steinfeld* Berta, Dr. *Steinfeld* Frigyes, *Steinfeld* Mór, *Steinfeld* Samu testvérei. *Wilhelm* Ernestine, *Wilhelm* szül. *Goldman* Lina, *Steinfeld* Zsigmondné szül. *Weisz* Vilma, dr. *Steinfeld* Frigyesné szül. *Weisz* Anna sógorok. *Beimel* Samu, *Weinmann* Ignác, *Wilhelm* Herman, *Wilhelm* Soma sógorok.

— **Megüresedett állások a városnál.** Miskolcz városánál a polgári és cseléd nyilvántartói és egy irnoki állás van üresedésben. A nyilvántartói állásra — mint értesültünk — *Kontz* Béla joghallgató, az irnoki állásra pedig *Altman* László pályázik.

— **Kinevezés.** *Keresztessy* Sándort, a szintársulat tagját, báró *Vay* Elemér főispán a vármegyéhez irnoknak kinevezte.

— **Felfüggesztett üzletvezetőségi hivatalnok.** A kivándorlások ügyében megyénkben is megindított vizsgálat során kiderült, hogy a kivándorlás előmozdításában nagy része van *Márky* Béla üzletvezetőségi hivatalnoknak. Ezért *Görgey* László üzletvezető *Márky* Béla ellen a *feyelmi eljárást* megindította s őt egyúttal hivatalától *felfüggesztette*.

— **Uj honpolgár.** *Bachman* Béla, a helybeli huszárezred gyógykovácsa e napokban tette le a honpolgári esküt dr. *Tarnay* Gyula alispán előtt.

— **Orvos gyógyszerész gyűlés.** A borsodmegyei orvos-gyógyszerész egyesület napokban tartott ülését, dr. *Sidlauer* Ármán az egyénnel vele született szivbajokról tartott tudományos felolvasást.

— **Uj anyakönyvvezetők.** A belügyminisztérium ideiglenes vezetésével megbízott miniszterelnök Borsodvármegyében a *sátai* anyakönyvi kerületbe *Virág* Sándor segédjegyzőt, a *harsányiba* *Juhász* Alajos segédjegyzőt, a *rakacsaiba* pedig *Czakó* Károly segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és *Virág* Sándort a házassági anyakönyvvezetésével és a házasság kötésénél való közreműködéssel megbízta.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban „Egy gimnázista öngyilkossága“ című lapunkba — sajnos — téves hírcsuszott be. Az azóta már kiszünetelt tanuló neve ugyanis *Truskovszky* Pál, kit nem szállítottak a közkórházba, mint tévesen írtuk, hanem a szülői házában ápolták s ugyanonnan temették el. Az elhunyt gyermekifjút tanultársai és tanárai szelid, megnyerő modoráért igen szerették s csütörtökön délután általános részvét mellett tették kora sírjába. A temetésen nagyszámú közönség jelent meg és ott láttuk a tanárok vezetése alatt a ref. főgymnázium tanulóit. A gyászszertartást *Zábráczky* kath. plébános végezte, a tanultársak nevében *Korányi* Árpád mondott örök istenhozádot.

— **Országos vásár.** A miskolci Juliannapi országos vásár folyó hó 16. és 17-én tartatik meg.

— **Névmagyarosítás.** *Weiss* Mór miskolci lakos vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel „*Vadász*“-ra, kiskoru *Breisach* Zoltán pedig „*Bálint*“-ra magyarosította.

— **A kereskedők és gazdák köre** márczius hó 2-án délelőtt tartja meg a *Seper*-szálló emeleti nagytermében ezidei rendes közgyűlést.

— **Felolvasás.** A Borsod-miskolci Közművelődési és Museumi Egyesület irodalmi szakosztálya folyó február hó 23 án délután 4 órakor a városházának nagytermében felolvasást tart, melyre az egyesület tagjait

tisztelettel meghívja. Vendégeket szívesen látunk. Belépti díj nincs. Felolvasók: 1. *Gálffy* Ignác. Tárty: Régészet. 2. *Kiss* Lajos. Tárty: A rajzolás haszna és fontossága. *Porcs* János, az irodalmi seakosztály elnöke.

— **A miskolci önkéntes tűzoltó-egylet,** valamint a mentőosztály javára az 1901. év folyamán a következő kegyes adományok folytak be, melyekért az egylet parancsnoksága hálás köszönetét nyilvánítja. *Kun* Kálmán 100 K, B. M. Gözmalom 100 K, Miskolci takarékpénztár 70 K, B.-M. Hitelbank 50 K, *Friedman* L. 10 K, *Perselyekből* 53 K 54 f., *Horváth* Lajos legénység részére 17 K, kisebb adományokból 6 K 80 fillér.

— **Gazdasági előadások.** Nagy szabású gazdasági előadás lesz Miskolczon, február 15. és 16. napján. Az előadásokat a Borsodmegyei Gazdasági egyesület rendezi karöltve a Gazdasági egyesületek szövetségével. Országos nevű férfiak az előadók, kiknek meghallgatására a szomszédos megyékből megtögnak jelenni, de Budapestről is számosan, így gróf *Keglevich* Gábor, a munkás pénztár elnöke, *Fáy* igazgató, *Szilassy* Zoltán titkár. Jelen lesz báró *Vay* Elemér főispán, *Miklós* Ödön gazd. egyleti elnök is. A csupa fontos és korszerű tárgyakat alkalmazó előadásokra tehát, melyek a vármegyeház termében lesznek, felhívjuk a közönség figyelmét. A program a következő. Február 15-én szombaton: délelőtt 9—10-ig. A haszonállat tartás okos szerű szervezése. Előadó: *Gerlóczy* Géza gazd. tanintézeti tanár. 10—11-ig. Ujabb tapasztalatok a cukorrépatermelés terén. Előadó: *Varga* Kálmán gazdasági tanintézeti tanár. 11—12-ig. A cukorkartell és annak hatása. Előadó: *Gerlóczy* Géza gazd. tanintézeti tanár. Délután 3—4-ig. A szarvasmarha tenyésztés, különös tekintettel a simenthali marhara. Előadó: *Kovácsy* Béla gazd. tanintézeti igazgató. 4—5-ig. A cukorkagyári mellésé, mint házi állataink takarmánya. Előadó: *Kovácsy* Béla gazd. tan. igazgató. Február 16-án vasárnap: Délelőtt 9—10-ig. A külföld igényeinek megfelelő sertések tenyésztése. Előadó: *Kovácsy* Béla gazd. tanintézeti igazgató. 10—11-ig. Dohánytermelés. Előadó: *Kerpely* Kálmán gazd. tanintézeti igazgató. 11—12-ig. Dohányajták építéséről. Előadó: *Sporzon* Pál gazd. tanintézeti tanár. Délután 3—4-ig. Dohány termelés. Előadó: *Kerpely* Kálmán gazd. tanintézeti igazgató. 4—5-ig. Tejszövetkezetekről. Előadó: *Sierbán* János országos tejgazdasági felügyelő.

— **Egy vakmerő betörő elfogatása.** Nem ismeretlen alak már a rendőrség előtt *Karuczky* Imre csavargó. Több betörés és egyéb büntény terheli, s főleg a *Gordon*-utcának valóságos réme lett. E napokban újból betörést akart elkövetni. *Tatár* Lajos máv. tisztviselő *Bádagos*-utca lakásán, s már fessegette is az ajtót, de a lakó még ébren volt, s segélyért kiáltott. I y jött oda *Burián* Károly, mire a vakmerő betörő megugrott. Másnap, mikor a gonosztevő leányruhába öltözve járta be a *Gordont*, a rendőrség elfogta. Miután pedig elfogatásakor azt hangoztatta, hogy ha kikerül, leszurja a rendőröket; átkisérték az ügyészséghez.

— **Verekedés asszonyok miatt.** Tegnapelőtt délután fél 5 óra tájban ugyancsak hangos volt a *Dobó* utca. *Csató* Andrásné és *Zima* Tamásné állottak egymással szemben, miután valami felett összevesztek. A esetepátéra kijött *Csató* András uram is, hogy beküldje az asszonyt házába, azonban ekkor már *Zima* Tamás is ott termett s nekiment *Csatónak*. Leteperte a földre és egy kövel bevverte a fejét. *Csató* súlyos sérülést szenvedett; *Zima* ellen az eljárást megindították.

— **Harcz a rendőrökkel.** A *Lloyd* szállóban vasárnap este megtartott dohányos bál alkalmával a mulatozók egynémelyike összetűzött a rendőrökkel, s ott ketten, *Orosz* János és *Juhász* István bántalmazták is a

rendőröket. Mindkettőt hatóság elleni erőszakért feljelentették.

— **Csöd.** A miskolci kir. törvényszék, mint csödbíróság *Rosenwasser* Mór miskolci rövidáru kereskedő ellen a csödtől elrendelte. Csödbiztos *Gallovió* István törvényszéki bír. tömeggondnok dr. *Borsodi* Ignác ügyvéd, helyettese dr. *Tóth* Dániel ügyvéd. Bejelentési határidő 1902. április 2. Felszámolási nap 1902. április 16.

— **Árverezési hirdetés.** Ezzel közhírré tétetik, miszerint az üzletszabályzat 70. § a értelmében elárúsítandó kézbesíthető és fölös árú nyilvános árverezése a Miskolc—gömöri állomáson lévő áruraktárban 1902. évi február hó 24-én délelőtt 9 órakor tartatik meg, mely árverezésre a t. cz. közönség ezennel meghívatik.

x **Viola crème** szeplő, májfolt s az arcz mindenféle tisztatlanságai ellen biztosan ható zsirtalan készítmény. Jóságát legjobban bizonyítja az, hogy 8 év óta forgalomban lévén, azóta számos értéktelen utánzata keletkezett. Egy tégely 50 kr. Hozzá való

Puritas szappan 1 drb 35 kr., 3 drb 1 frt.

Viola puder fehér, rózsás és crème színben egy kitűnően tapadó ártalmatlan hölgypor, amely ma már a legegészségesebb hölgyek pipereasztalán foglal helyet. Egy doboz 60 kr.

Évek óta tapasztalom, hogy készítményeim a közönség másoknál is keresi. E helyen tudatom, hogy itt elősorolt közkedvelt készítményeim helyben kizárólag csak nálam kaphatók.

Szabó Béla pipere-szappangyáros, gyógyszer- és illatszer-üzlete **Miskolc**on.

Férfiaknak ingyen !!

olyan új találmány orvosságot, mely az elvesztett erőt újra meghozza. Próbacsomagot s egy száz oldalos könyvet postán, jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte írnak. Ez a legbámulatraméltóbb esodaorvosság, mely megmentett ezeket, a kik fiatalkori kihágások folytán nemi bajokban, szifiliszben, valamint elvesztett férfierőben szenvednek. Ez oából elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinek ingyen küld. Ezzel a házi-orvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik a fiatalkori kihágásokból származó nemi bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, ahol a megerősítés szükséges, csodálatos eredményt nyújt az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt írhat a State Medical Institute-nak az alant jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, akik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen kigyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivételt nem tesz. Mindenki írhat érte bárholon magyarul, mire titoktartás mellett, postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell címezni: State Medical Institute, 71 Elektrom Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.

A levelek mindig bérmentesítendőek.

Mulatságok.

— **A miskolci polgár-egylet** kedden este tartotta meg a szokásos férfiestélyét saját helyiségében. Az estélyen a tagok nagy számban jelentek meg, s fesztelen jó kedvvel mulattak a reggeli órákig. A zenét *Radics* Lajos zenekara szolgáltatta.

— **Férfiestély.** A Kereskedők és Gazdák Köre első férfiestélyét márczius hó 2-án, vasárnap este tartja a Seper szálló emeleti, nagytermében. E helyütt megjegyezzük, hogy a mai estély iránt nagy érdeklődés mutatkozik.

Színház, művészet.

A páholy.

(—f—) *Laufs* Károly és *Kraatz* Kurt 3 felvonásos bohózata, „*A páholy*”, szerdán este került először színre.

A bemutatót kis közönség nézte végig, pedig ez elmésen és ügyesen megírt bohózat telt házat is megérdemelt volna.

A közönség úgy látszik, csak az operettek iránt érdeklődik, míg a dráma, vígjáték, bohózat teljesen hidegen hagyja.

Sokan azért nem nézik meg a bohózatokat, mert azok nagyjából erősen pikánsak, ám „*A páholy*” nem ezek közül való.

Mulattató, kedélyes és vidám jelenetek váltják fel egymást, egy rendkívül naiv mese keretében, mely tulajdonképpen abból áll, hogy após és vő szabadkőművesnek adja ki magát. Természetesen egyik sem az, s éppen ezért képzelhető, mily pompás jelenet áll elő, midőn egyik utánozza a másikat, s fél minden pillanathban, hogy rajtakapják.

A mellékalakok is mind sikerültek, főleg egy női ruhába bujt férfi óriási hatást kelt. Érdekes ezenkívül az örmény alak, a ki szintén szabadkőműves akar lenni, s a színházi ügynök, a ki *Sanyaró* Vendelre emlékeztet.

Az előadás jó volt.

Szalkay Lajos (*Lipóczy* Tóbiás) kabinet alakítást nyújtott, ugyancsak *Virág* (*Dinszky*), *Helényi* (*Csiz* Pepi) és *Bogyó* (*Paludán*) is. Kitűnően játszott *Rajz* Ödön és kisebb szerepben *Zsoltoványi*.

A női szereplők közül feltétlen dicsérettel emlékezünk meg *Follinusznéról*, a ki *Lipóczy*né szerepében kivált. *Holéczy* Ilona (Éva) előnyösen tűnt ki, ép úgy *Szarvassy* Ilona (*Lili*). *Bozóky* Boriska Borbálat ügyesen játszotta.

„*A páholy*”-t csütörtökön megismételték.

— **Czigánybáró.** Tegnap este *Strausz* híres operettjét, a „*Czigánybáró*”-t elevenítették fel *Chatry* Emmával. Az előadásról jövő számunkban írunk.

— **A színészegyesület** ez évi közgyűlésén színtársulatunkat *Rajz* Ödön és *Helényi* Elemér fogják képviselni. — A gyűlésen jelen lesz *Szalkay* Lajos színigazgató is.

— **A ma esti bemutató.** A budapesti Népszínház kiváló műsordarabjának, dr. *Béldi* Izor és *Fejér* Jenő operettjének, „*Katalin*”-nak ma esti bemutatója iránt elének érdeklődés nyilvánul. Bizonyos, hogy e bemutató lesz a színiidény legsikerültebb estéje. A főbb szerepeket *Feledy* Boriska és *Szegedy* Zelma játsszák.

— **A 11-es páholy.** *Liponk* 12. számában e cím alatt foglalt közleményünkre nézve kijelentjük, hogy ez sem a 11-es páholy köztiszteltében álló bérlő urnőjére, sem a páholyban helyt foglaló hölgyekre nem vonatkozott.

Törvénykezés.

Esküdtszéki tárgyalás.

Szerdán szándékos emberölés büntetével vádolt *Fónagy* István felett itéltek az esküdtek azért, mert *Visnyón* 1901 évi december hó 1-én leverte *Molnár* Török Gyula fejéről a rozmaryingos kalapot, a miért aztán ez őt alaposan elpöfölte. *Fónagy* erre dühös lett; hazament s egy kést véve magához, kijött az utcára. Utközben találkozott *Molnárral*, megtámadta s a késsel szíven szurta. — *Molnár* a szurás következtében azonnal kiszenvedett.

A tárgyaláson *Ortvay* Miksa kuriai bíró elnökölt, mint szavazóbíró dr. *Görgey* Sán-

dor és *Hubay* Gyula törvényszéki bírók szerepeltek. A jegyzőkönyvet *Mikecs* János jegyző vezette. A vádhatóságot dr. *Somossy* András kir. alügyész, a védelmet dr. *Kovács* Lajos ügyvéd képviselte.

A tárgyalást elnök pontban 9 órakor megnyitotta, s kisorsolták az esküdteket. Esküdtek lettek: *Kohn* Ede, *Petrik* Pál, dr. *Szabó* Gyula, *Stimm* Lajos, *Erdey* Kálmán, *Ujházy* Kálmán, *Kórách* Miksa, *Fleischer* Ferencz, *Klein* Ede, *Kiss* István, *Huschka* Ferencz és dr. *Kormos* Géza.

Vádolt kihallgatása után a tanukra került a sor, a kik többé-kevésbé megvilágítva adták elő az esetet.

A bonczjegyzőkönyv olvastatott fel ezután, a mivel a bizonyítási eljárás befejezést nyert, s megszerkesztették a kérdéseket.

Ennek megtörténte után dr. *Somossy* András kir. alügyész tartotta meg vád-, dr. *Kovács* Lajos ügyvéd pedig védbeszédét, mire az esküdtek visszavonultak.

Rövid tanácskozás után dr. *Szabó* Gyula esküdtfőnök kihirdette a verdiktet, a mely szerint vádlottat bűnösnek mondták ki az erős felindulásban elkövetett emberölés bűntettében, s ezért a bíróság a két hónapi vizsgálati fogság betudásával 3 évi börtönrre ítélte. — Az ítélet ellen védő semmiségi panaszszal élt.

*

Csütörtökön *Csikász* György állott az esküdtbírók előtt, melynek elnöke *Pócs* Endre kir. tsvzéki bíró, szavazóbírái dr. *Végh* Imre és dr. *Zelenka* Lajos kir. törvényszéki bírók voltak. A jegyzőkönyvet *Rubovics* László vezette.

Csikász György azzal volt vádolva, hogy *Parasznyán* 1901. évi december hó 8-án este a *Schwarz* Miksa kocsmájában előtt *Rács* Ferenczet baltával kétszer fejbe vágta, a minek következtében nevezett másnap meghalt.

Szándékos emberöléssel vádolta tehát dr. *Minich* Jenő kir. alügyész. A védő dr. *Kürsch* Jakab ügyvéd volt.

Az esküdtszék a következő tagokból alakult: *Kollarich* Ferencz, *Erdey* Kálmán, dr. *Borsodi* Ignác, *Kohn* Ede, *Steinitz* Ignác, *Imre* András, *Klein* Ede, *Kórách* Miksa, *Hönsch* Vilmos, *Márkus* Soma és *Sidlauer* Ignác.

Miután az esküdtszék ekkép megalakult, vádlottat hallgatták ki. Tagadta a terhéről a bűncselekményt.

Majd a tanúk kihallgatása következett.

Egy óra után a tanúkihallgatás véget ért s elnök a tárgyalást fél 4 óráig felfüggesztette.

Fél négy órakor a tárgyalás megnyitván, felolvasták a bonczjegyzőkönyvet. Ezzel a bizonyítási eljárás befejeztetett s megszóvegezték az esküdtek elé terjesztendő kérdéseket, a mi után a perbeszédre került a sor.

Dr. *Minich* Jenő kir. alügyész védbeszédében arra kérte az esküdteket, hogy a szándékos emberölés bűntettében mondják ki vádlottat bűnösnek.

Dr. *Kürsch* Jakab ügyvéd védelem mellett szólt és enyhe verdiktet kért.

Az esküdtek erre visszavonultak, s főnökük, dr. *Borsodi* Ignác elnöke alatt meghozták verdiktjüket, bűnösnek mondván ki vádlottat a halált okozó súlyos testisértés bűntettében. Ennek alapján a bíróság vádlott, *Csikász* Györgyöt 5 évi fegyházra ítélte.

Az ítélet ellen védő semmiségi panaszszal élt.

*

Az ideai első esküdtszéki ciklus utolsó tárgyalása tegnap volt, melynek befejeztével *Ortvay* Miksa kuriai bíró meleg szavakban köszönte meg az esküdtek társadozását. Ez alkalommal *Magyar* Sámuel diósgyőri parasztember állott az esküdtek előtt azért, mert *Diósgyőrben* 1901 évi október hó 5-én forgópisztolyból 6 lépésnyi távolságból *Lajos* Jánost meglötte. A golyó *Lajos* János hasába fúródott, keresztül ment testén és a hátán

jött ki. A sérülés következtében sértett nem halt meg, mindössze 30 nap alatt gyógyuló testi sérelmet szenvedett. — Szándékos emberölés kísérletével vádolták tehát Magyar Sámuel.

A tárgyaláson Ortvay Miksa kuriai bíró elnökölt, mint szavazóbírák Hubay Gyula és dr. Görgey Sándor kir. törvényszéki bírák szerepeltek. Jegyző Riedl Gyula volt. A vád hatóságát dr. Szapár József kir. alügyész képviselte, vádlottat dr. Hercz Ödön ügyvéd védte.

Miután az esküdtsek a következő tagokból: Erdey Kálmán, Huschka Ferencz, Kollarich Ferencz, dr. Kormos Géza, Korach Miksa, Márkus Soma, Klein Ede, K h Ede, dr. Laurencz Ferencz, Melczér László, Steinitz Ignác, Fleischer Ferencz — megalakult, vádlottat, majd a sértett Lajos Jánost és a tanukat hallgatták ki.

A látogatás felolvasásával a bizonyítási eljárás befejezést nyert, s a kérdéseket szövegezték meg.

Ezután dr. Szapár József kir. alügyész tartotta meg vád-, dr. Hercz Ödön ügyvéd pedig védbeszédét, mire az esküdtek visszavonultak, meghozták marasztaló verdiktjukat, a minnek alapján a bíróság *Magyar Sámuel sulyos testi sértés büntette miatt 9 havi börtönre ítélte.*

CSARNOK.

Remekirók Képes Könyvtára.

A miről száz év előtt a magyar szellemi újjászületés megindító ábrándoztak, a mit Kazinczy nagy nyelv- és irodalomújító harczában, mint a művelődés legerősebb fegyverét és fokmérőjét dicsőített: az emberi szellem remek alkotásainak gyűjteménye ime megvalósult. Megindult a Remekirók Képes Könyvtára, a magyar és a külföldi literatura mesterműveinek díszes köntösű, illusztrált kiadása: megindult egyszerre hét kötetrel, a mely tartalmával és külső formájával egyszerre megragadó, mindeneknek tetsző izelítőt alkot a nagy vállalkozásból. Két kötet Petőfi, két kötet Kisfaludy Sándor, egy-egy kötet Shakspeare, Molière és Tóth Kálmán; ezek bemutatói a hatalmas vállalatnak, mely meg akarja adni a magyarságnak a magyar és az idegen nemzetek nagy szellemeinek műveit: a magyar műveltség bibliáját.

Irodalmunknak, szellemi életünknek régi nagy szükséglete ölt testet ezzel a vállalkozással. A művelt magyarság számára a világ-irodalom sok remeke bizonyos mértékben rejtett szellemi kincs. Mert bár ismerik hírből, ismerik igen sokan szemelvényekből, vagy az egésznek olvasásából is, de nem ismerik olyan bensőben, nem értik meg annyira minden részletében, a hogyan csak a nyelv intim ismerete, s első sorban az anyanyelv közvetíti a nagy szellemnek minden titkait. A magyar klasszikusok mellett tehát elengedhetetlen a magyar műveltség tárában a legnagyobb idegen szellemek termékeinek méltó magyar kiadása is, azoké, a kik túlnőttek a maguk országának, a maguk nyelvének határain s egész világnak váltak szellemi utmutatójává, gyönyörűségévé.

Kiadó eddig még csak kísérletképpen sem nyúlt hozzá ilyen vállalkozáshoz. Még a pusztán magyar remekiróknak egyöntetű kiadásával sem próbálkoztak meg, nem hogy lett volna bátorságuk a magyar irodalmi kultúra érdekében nagyobbat is tenni s a magyar remek kiadását a külföldi szellemóriások műveinek kiadásával párosítani. Épp ezért a Lampel-Wodiander cég vállalkozása: jelentős telt, melyet egész jelentőségében az irodalomtörténet fog méltatni.

Mert mit cselekedett a vállalat megindításával ez a kiadó: először adja egységes, ritka díszű kötetek alakjában a remekirók műveinek impozáns gyűjteményét magyar nyelven, nagy művészek képeivel és a klasz-

szikusok képmásával. Ezen a nagy jelentőségű eseményen kívül vajjon nem nagy dolog-e, hogy a Remekirók Képes Könyvtára alkalmat ad a magyar irodalom esztétikusainak új munkák, új tanulmányok és kommentárok megírására, a miből a magyar irodalomtörténeti és kritikai irodalomnak támad nagy, talán korszakalkotó gyarapodása. És alkalmat ad a legjelesebb magyar műfordítóknak, hogy tehetségüknek erejét új munkálkodással fejtsék ki irodalmunk gazdagítására?

Valóban alig lehetne így előre számot adni róla, határozottan megértékélni azt a hatást, a melylyel egy Alexander Bernátnak, Beöthy Zsoltinak, Bánóczy Józsefnek, Rákosi Jenőnek, Palágyi Menyhértnek, Riedl Frigyesnek, Juniusnak, (Zilahi Kiss Béla) stb. új, az eddigiekénél is mélyebbre hatoló fejtegetései lesznek egész irodalmunkra és szellemi életünk fejlődésére. Mert a magyar esztétika és irodalomtörténet e leghíresebb művelői s velük más kiválóságok, mint Ábrányi Emil, Ambrus Zoltán, Angyal Dávid, Balassa József, Dóczi Lajos, Endrődi Sándor, Ferenczi Zoltán, Haraszt Gyula, Hegedüs István, Hevesi Sándor, Kossuth Ferencz, Négyessy László, Szász Károly, Váczy János és Váradi Antal, irodalmunknak csupa kitünősége, fogják bevezető tanulmányokkal és szövegmagyarázattal kísélni a Remekirók Képes Könyvtárának egyes kötetét, hogy ezzel is közelebb hozzák a nagy szellemek alkotásait a művelt magyar közönség lelkéhez, megadván neki a teljes megértés lehetőségét és gyönyörűségeit.

Hogy pedig mindez milyen nagy fokán lesz az irodalmi értéknek, arra legbiztosabb a vállalkozás szerkesztőjének, dr. Radó Antalnak neve, a ki mint poéta és műfordító, mint irodalmi essayista és mint szerkesztő, már eddig is országosan elismert nagy érdemeket szerzett irodalmunkban; ennek a könyvtárnak tervezetével, a kiváló munkatársak egész seregének összetoborzásával pedig a maga nagy képességének legnagyobb próbáját adta.

Ilyen nagy és díszes gárdával indult meg a Remekirók Képes Könyvtára és gyönyörű eredeti díszes kötéstű kötetekben a magyar és a világirodalom legcsodálatosabb alkotásait fogja szétvinni az országba minden művelt magyar ember okulására és gyönyörűségére.

Milyen felemelő gondolat, hogy a magyar család otthonában együtt lesz a legnagyobb magyar írók mellett a legnagyobb külföldi szellemek minden híres munkája. Ott lesz Petőfi mellett Byron és Heine, Berzsenyi mellett Musset és Leopardi, Madách mellett Goethe és Schiller, Katona mellett Shakspeare, Molière és a görög tragikusok, Vörösmarty mellett Homeros, Virgilius, Firduszi és a Niebelungének, ott lesz tozábbá, a mire semmiféle külföldi hasonló vállalatban példa nincsen, az új Magyarország három megalkotója, gróf Széchenyi István, Kossuth Lajos és Deák Ferencz s ezeken kívül sok más, a kiket e helyütt mind felsorolni hosszadalmas volna.

A Lampel-Wodiander cég azonban ilyen jelentős kulturális feladattal szemben még nagyobbra is szánta magát. Mig másutt, Németországban és Angliában e nagy klasszikus kiadások hazájában évtizedek teltek el, mig a remekirók illusztrált kiadására vállalkozó kiadó akadt, addig ez a cég mindjárt a remekirók ez első magyar kiadását a rajzoló fantázia mesterműveivel díszítette, hogy e tekintetben is teljes legyen a legnagyobb szellemi kincseknek ez a tára.

És valóban a mesterműveket kísérő illusztrációk megkésztetik a remekirók könyvtárának értékét. Mert az illusztráció segítségével jön a fantáziának s a művész lelkének látásával megmutatja nekünk azt, a minnek elképzelésébe fantáziánk beféradna. Oázis az illusztráció, a melyen elménk, lelkünk új gyönyörűséget kap a nagy szellemek élvezése közben és új erőt alkotásaik teljes megértésére. Melyikünk a legműveltebb, a legerősebb képzelőtehetségű ember is tudná úgy elképzelni például a Madách „Ember tragédiá”-jának világraszóló jeleneteit, a hogy

azokat a rajzón legnagyobb mestere, Zichy Mihály megrajzolta kartonjain, a melyeknek reprodukciói fogják díszíteni a Remekirók Képes Könyvtárának Madách kiadását, vagy melyikünk tudna csak képzeletben is versenyezni azokkal a mesteri képekkel, a melyekkel egy Bihari Sándor, Garay Ákos, Gergely Imre, Hegedüs László, Jendrássek Jenő, Márk Lajos, Nagy Zsigmond, Réthi Lajos, Neogrady Antal, Telegdy László, Tull Ödön stb. fogják díszíteni, magyarázni és szemléltetni a Remekirók Képes Könyvtárában megjelölt összes klasszikus műveket?

Sokat lehetne még elmondani annak a nagy vállalkozásnak jelentőségéről és kulturális hatásáról. De az eddig elmondottak eléggé mutatják nagy horderejét s azt, hogy minden más, még külföldi vállalatot is túl fog szárnyalni. A magyarokat együtt adja a külföldi klasszikusaival; elsőrangú mesterek illusztrációival s mindezt párját ritkító díszes köntösben: a nagy írók domborművi medaillon képével díszített kötetben: ez valóban a magyar család szellemi oltára, a mely a legnemesebb gyönyörűséget, a nagy szellemek alkotásainak és gondolatainak élvezését, megértését fogja megtalálni.

Ezt igéri a már megjelent hét kötet s ezt a további kötetek tervezete, a minél szebb, becsesebb ünnepi ajándékot a magyar irodalmi kultúra hosszú évtizedek óta nem kapott. Az ilyen vállalkozásért az elismerés és a hála el nem maradhat, kivált mikor a kiadó nagy áldozatkészségét, melylyel e vállalkozást létrehozta, azzal tetézi, hogy a 250 korona áru könyvtár megszerzéséhez a legmegtámasztottabb feltételekkel nyújt módot. Ez áldozatkészség révén havi 3 korona részletfizetésért minden, még a legegyszerűbb polgári család is megszerzheti magának az otthonnak ezt a szellemi kincstárát.

5173 sz.
VI. 1901.

Ujabb felhívás

az adózó közönséghez.

Ismételve felhivatnak mindazok, kik a III-ad oszt. adóra vonatkozó vallomásukat a már közzétett időben be nem adták, hogy ezt a vallomásukat 8 nap alatt annyival inkább adják be, mivel ellenkező esetben adójuk a törvényben meghatározott sulyos következmények terhe alatt — hivatalból fog megállapíttatni.

Kelt Miskolcz, 1902. február 16.

Miskolcz város adópénztári hivatala.

Nyilt-tér.

Utazáskor felette alkalmas!

Rövid használat után nélkülözhetlen.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva!

(Bizonyítvány Bécs, 1887. júl. 3.)

Kalodont

Nélkülözhetetlen

Fogcréme

A fogak tisztításához a szájvizek nem elegendők. A foghúson állandóan képződő ártalmas anyagok csak mechanikai tisztítás által egy üdítő és antiszeptikus hatással bíró „Kalodont” fogtisztítószerrel távolíthatók el, mely az összes művelt államokban a legkitünőbb szernek bizonyult.

Remekírók - Képes Könyvtára

KIADJA A LAMPEL R. -FÉLE (WODIANER F. és FIAI) os. és kir. udvari BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-UT 21.
könyvkereskedés

Az **első gyűjtemény** a magyar könyvpiacon, a mely egyöntetű díszes könyvtári kiadásban felöleli egy a magyar remekírók, valamint a világ-irodalom klasszikusainak színét javát.

Minden kötetet a **szerző arcképe** és kiváló magyar és külföldi művészek illusztrációi díszítik. A remekművek teljes megértését életrajzi bevezetések, jegyzetek és magyarázatok segítik elő.

A BEVEZETÉSEK SZERZŐI:

Ábrányi Emil
Alexander B
Ambrus Zoltán
Angyal Dávid
Bánóczy József
Balassa József
Béthy Zoltán
Dóczy Lajos
Endrődi Sándor
Ferencci Zoltán
Haraszti Gyula
Hegedűs István
Hevesi Sándor

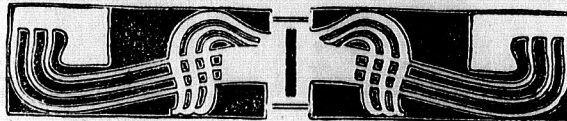
Junius (Z. Kiss B.)
Kossuth Ferencz
Négyessy László
Palágyi Menyhért
Radó Antal
Rákosi Jenő
Riedl Frigyes
Szász Károly
Váczy János
Váradi Antal

kikhez még sok díszes
név fog csatlakozni.

A magyar és a világirodalom kincsesháza.

SZERKESZTI:

RADÓ ANTAL

Az egyes kötetek mind egyforma alakban, szép és tiszta nyomással egyöntetű, tiszteres színnyomatu díszes be-kötési táblában jelennek meg, rajta az illető író **arany-domborművü arczképével.**

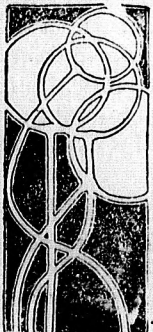
A könyvszekrénynek, a legékesebb szalonban és az egyszerű polgári otthonban egyaránt, e gyűjtemény nemcsak tartalmánál, hanem külsejénél fogva is **feltűnő ékessége** lesz.

A magyar remekírókat illusztrálják:

Bihari Sándor | **Neogrády Antal**
Garay Ákos | **Réthy Lajos**
Gergely Imre | **Telegdy László**
Hegedűs László | **Tull Ödön**

Zichy Mihály és mások.

A külföldi remekírókat kiváló külföldi illusztrátorok képei ékesítik.

Megjelent már
a következő
hét kötet:

- A gyűjtemény 50 kötet.**
- I-II. **Petőfi összes költeményei.** Bevezette *Ferencci Zoltán.*
III-IV. **Kisfaludy Sándor összes költeményei.** Bevezette *Junius.*
V. **Shakspeare remekei I.** Bevezette *Alexander Bernát.*
VI. **Molière remekei I.** Bevezette *Haraszti Gyula.*
VII. **Tóth Kálmán válog. költeményei.** Bevezette *Endrődi S.*

RÖVID IDŐKÖZÖKBEN KÖVETKEZNEK:

(A kiadócég fentartja az esetleges változtatás jogát.)

VIII. **Bérsényi Dániel:** Munkái.
IX. **Schiller Frigyes:** Költeményei. Ford. *Dóczy Lajos.*
X. **Madách Imre:** Az ember tragédiája és egyéb munkái.
XI. **Kossuth Lajos:** Válogatott Munkái. Sajtó alá rendezte *Kossuth Ferencz.*
XII. **Homeros:** Iliásza. Ford. *Kemenes (Kempf) József.*
XIII. **Tóth Ede:** Válogatott Munkái.
XIV. **Shakspeare:** Remekei. II.
XV-XVI. **Kisfaludy Károly:** Válogatott Munkái.
XVII. **Reviczky Gyula:** Munkái.
XVIII. **Heine:** A Dalok Könyve. Ford. *Endrődi Sándor.*
- **Tegnér:** A Frithjof-monda.
XIX-XX. **Széchenyi István:** Hitel. Világ.

XXI. **Kazinczy Ferencz:** Válogatott Munkái.
XXII. **Goethe:** Válogatott Költeményei. Ford. *Dóczy Lajos.*
XXIII. **Költsey Ferencz:** Válogatott Munkái.
XXIV. **Molière:** Remekei. II.
XXV. **Zrínyi Miklós:** Munkái.
XXVI. **A Régi Magyar Költészet.** (XVI. és XVII. század.) *Balassa Bálint.* - *Tinódi Sebestyén.* - *A Kurucz Költészet* - *Gyöngyösi István.*
XXVII. **A Régi Magyar Költészet.** (XVIII. század és XIX. század eleje.) *Falud Ferencz* - *Virág Benedek* - *Gvadányi József.*
XXVIII. **A Nibelung Ének.** Ford. *Szász Károly.*

XXXIX. **Garay János:** Válogatott Munkái.
XXX. **Pásmány Péter:** Válogatott Munkái.
XXXI. **Shakspeare:** Remekei. III.
XXXII. **Firdausi:** A Sahnáméból. Ford. *Radó Antal.*
XXXIII-XXXV. **Vörösmarty Mihály:** Munkái.
XXXVI-XXXVII. **Byron:** Don Juan. Ford. *Ábrányi Emil.*
XXXVIII. **Homeros:** Az Odyssea. Ford. *Kemenes (Kempf) József.*
XXXIX. **Csokonai:** Válogatott Munkái.
XL. **Leopardi:** Összes Költeményei. Ford. *Radó Antal.*
- **Mussét:** Válogatott Költeményei. Ford. *Radó Antal.*
XLI. **Goethe:** Faust. Ford. *Dóczy Lajos.*

XLII. **Mikes Kelemen:** Törökország levelei.
XLIII. **Shakspeare:** Remekei. IV.
XLIV. **Aischylos, Sophocles, Euripides:** Válogatott Munkái. Ford. *Váradi Antal, Zilahy Károly, Kemenes (Kempf) József és Radó Antal.*
XLV. **Deák Ferencz** munkáiból.
XLVI. **Katona József:** Válog. Munkái.
XLVII. **Virgilius:** Aeneis. Ford. *Baróti Szabó Dávid.* A fordítást javította *Radó Antal.*
XLVIII-XLIX. **A Magyar Népköltészet Kincsesháza**
L. **Bajza József:** Válog. Művei
A csillaggal jelzett írók abban az immár közeli időpontban fognak megjelenni, a mikor a törvény szerint közkincsé válnak.

A **Remekírók Képes Könyvtára** a következő kiadásokban kerül forgalomba:

Az 50 kötet ára füzve 200 korona.

Az 50 kötet ára vászon díszkötésben, többszörös színnyomatban, az írók dombornyomásu arcképével 250 korona.

Az 50 kötet ára amatőr felbörkötésben 500 korona.

Ugy a füzött, mint a kötött kiadás 3 koronás, az amatőrkiadás 10 koronás havi részletek mellett kapható. Az első részlet lefizetése után a gyűjteményből a folyó 1901. év végeig a már megjelent első hét kötet szállítatik. Az első hét kötet tehát **már ez évben birtokában lesz a megrendelőnek.** A sorozat többi kötetei sorrendben szállítanak a pontosan betartott havi részletekkel szemben, évente legalább **hat kötet.**

A megrendelési feltételekből kitűnik, hogy a kiadócég valóban azt tartotta első sorban szem előtt, hogy e nagyszabásu gyűjtemény, a magyar és a világirodalom kincsesháza, a legszerényebb viszonyok között élők otthonát is ékesíthesse. **Napi 10 fillér megtakarítással** oly kincset szerezhet bárki magának, a mely értékét változatlanul megőrzi nemzedékeken keresztül, s apáról fiura közvetíti a világ szellemóriásainak páratlan hagyatékát.

Szíveskedjék e rendelőjegyet bármely könyvkereskedés címére kitölteni és a könyvkereskedésnek megküldeni.

MEGRENDELŐ-JEGY

.....könyvkereskedő urnak

Ezennel megrendelem a Remekírók Képes Könyvtára I sorozatát 50 köt. Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) kiadása. Ara remek díszkötésben 2*0 kor. Évente 6 kötet jelenik meg.

A részletek a szállítástól kezdődőleg minden hó 1-én Önnek fizetendők mindaddig, míg a mű teljes vételára kiegyenlítve nincs. A részletek be nem tartása esetében a folytatolagos kötetek a részletek pótlásáig visszatartandók; a lejárt s le nem fizetett részleteket Önnek jogában áll portóköltéség hozzászámítása mellett postai megbízással beszélni, melynek be nem váltása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a rendelés vételára esedékessé válik. A megrendelés vissza nem vonható.

A fenti előfizetési feltételeket tudomásul veszem és ezek alapján ezennel megrendelem a fentnevezett munkát 250 kor. vételárért, fizetendő 3 koronás havi részletekben és kérem az első hét kötet megküldését. Az első részlet utánveendő.

Külön kikötés:

Lakhely és kelet:.....

Név:.....

Állás:.....

Tessék olvashatóan aláírni.

Az illetéki díjjegyzék 30. tétele értelmében bélyegmentes.

Eladó ház.

Arany János-utcza 35. számú (Felső-Szirma)

szögletház eladó, ugyanott

egy sütőde

berendezéssel és lakással kiadó.

Meghívó.

A Borsod-Miskolczi Hitelbank

részvénytársaság Miskolczon

1902. évi február 23-án d. e. 10 órakor saját helyiségeiben tartja

XXXII. évi

rendes közgyűlését,

melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése és az évi zárszámadás előterjesztése.
2. A felügyelő bizottság jelentése és ennek alapján a számadás alóli felmentvény.
3. Nyereség iránti intézkedés s az évi osztalék meghatározása.
4. Négy igazgatósági tagnak választása.

A Borsod-miskolczi hitelbank
igazgatósága.

Kivonat az alapszabályokból.

A közgyűlésen mint részvényes csak az vehet részt, a ki a közgyűlés előtt 15 nappal a részvénykönyvbe — mint ilyen — be van vezetve és igazolványát, melyen szavazatának száma kitüntető, a közgyűlést megelőző 8 nap alatt átvette.

Minden egész részvény egy szavazatra jogosít, de 15 szavazatnál többet saját nevében senki nem gyakorolhat.

Az igazgatósági jelentés és évi mérleg február hó 10-étől kezdve az intézeti irodában átvehető.

THE MUTUAL

new yorki életbiztosító társaság.

A világ legnagyobb és leggazdagabb biztosító társasága.

Vagyon 1900. december 31-én

Biztosítási állomány 1900. decz. 31-én

1,687,840,168.45 frank | 5,914,496,829.12 frank

Felvilágosítással szolgál

Magyarországi vezérigazgatóság: Budapest, IV., Károly-körút 26.

és a borsodmegyei főügynökség:

Edelstein Aladár

Miskolcz, Széchenyi-utcza.

A Nagy-Avas legélénkebb helyén 445. sz. alatt
nagy kerttel

és pinczékkel ellátott helyiség

mely nyári bormérésli mulató-helynek kiválóan alkalmas,

kiadó, esetleg örök áron eladó.

Ugyanezen sorban 394. számú

PINCZE épített borházzal
és kis kerttel

örök áron eladó.

Felvilágosítás **Falkenstein Soma** könyv-, papir-,
író- és rajzszer-üzletében nyerhető.

Üzlet-átvétel.

Tiszteletteljesen értesitem Miskolcz és környéke
m. t. közönségét, hogy a volt **Verő-féle**

könyv- és papirkereskedést

megvettem s azt az eddigi helyiségben (**Miskolcz, Széchenyi-utcza, a színház mellett**) tovább vezetni fogom.

Az áruraktárt **sok újdonsággal** teljesen felszereltem, az üzlettel átvett árukat pedig, míg a készlet tart, **mélyen leszállított áron** adom el.

Kölcsönkönyvtáramat, mely csupán **modern** magyar, német, francia és angol művekből áll, a m. t. közönség különös figyelmébe ajánlom. A kölcsönkönyvtár jegyzékét kívánatra vidékre is szívesen megküldöm.

Legfőbb törekvésem az lesz, hogy mérsékelt árak és pontos kiszolgálás által m. t. vevőim igényeit minden tekintetben kielégítsem.

Szíves pártfogásért esd kitünő tisztelettel

Vadász M. könyv- és papirkereskedés
kölcsönkönyvtár
(ezelőtt VERŐ) Miskolcz, a színház mellett.

Szőlő-oltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés

Gleditschia csemeték és magvak.

Uraknak, községeknek három évi **törlesztésre** is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli melyből, oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez **rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás** mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. **Ára 6 frt.**

Diócsemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt. Színes fénynyomatú **főrajegyzék ingyen és bérmentve** küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az **árjegyzésen** kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt ezimére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, a kik **rendelni semmit nem akarnak**, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cziu:

„Ermelléki első szőlő-oltvány telep”, Nagy Gábor, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid

Kiadó lakás.

Egy **3 szoba, konyha, pincze**
s hozzátartozókból álló esinos udvari lakás

(új épület)

folyó évi május hó 1-től kiadó.

Urak-utcza 19. szám.

Ugyanott egy kétszobás lakás kiadó.

Ertekezhetni az udvarban balra.